

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ النَّبِيَّ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ
وَصَبَّرَ الْأَئِمَّةَ الْمُصَوِّمِينَ تَذَكُّرًا لِلْيَقِينِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ
عَلَى أَشْرَفِ الْمُرْسَلِينَ وَالْإِبْرَةِ الْوَصِيَّةِ وَلَقَدْ عَلِمَ
أَعْدَاءُ الْإِيمَانِ أَجْمَعِينَ **وبعد** چنین گوید بنده خاکسار گناه کار
محمد باقر ابن محمد تقی حشرها الله مع الأئمة الأبرار که این رساله^{الاست}
در چگونه احوالات کلمات الله التامات اعنی حضرات ائمه
معصومین الطیبین الظاهرين صلوات الله عليهم الی يوم
الدین که از کتب معتبره اهل اسلام و اهل ذمه و سایر ادیان
باطله استخراج شده از مدت حیات و سبب وفات و سنین عمر

و عدد فرزندان و مواضع شهادت ایشان و عدد اولاد و
ازواج و وقایع که بر ایشان روی داده بر سبیل ایجاز اختصار
مینماید و از این تذکره الائمه موسوم ساخت و بمقدّمه و چهار
باب خاتمه مرتب گردانید و الله الموفق والمعين و به نشر
و فتعین و هو حی نعم الوکیل **اما بعد** در ظهور نور
حضرت رسالت پناه محمدی صلی الله علیه و اله است در
حدیث معتبر از ایشان سعد روایت کرده اند که گفت من نزد
معاویه بودم و کعب الاخبار حاضر بود من از او پرسیدم که شما
چگونه یافتید ایند صفت و لادت حضرت رسالت پناه زاد
کتابهای خود و فضیلتی از برای آنحضرت یافتید یا نه پس کعب
ملفت شد بسوی معاویه که به بیند او را یعنی ایست بگفتن یا
پس حضرتعالی بر زبان معاویه جاری ساخت که نگوای ابوحنی
اینکه دیده و شنیده و میدانی کعب گفت من هفتاد و دو کتاب
خوانده ام که همه از اسمان فرود آمده است و صحف دانیال را
نیز خوانده ام و در همه ذکر و لادت آنحضرت و ذکر و لادت
عترت او هست و بدرستی که نام آنحضرت معروفست در
کتابها و صحفها و در هنگام ولادت هیچ پیغمبری ملائکه نازل

و این بیت و هشت سوره است و اسماء مدینه مطهره را
 سید مرتضی علم الهدی بدین نحو تصریح نموده بتریب و طریقه
 و ظاهر و دار و مسکن و طاهره و محبوره و محبویه و عذرا و
 مرحومه و قاسمه و بندد و از این قرآن که در میان است مشهور این
 است که سه جزا از آنکه در فضیلت جناب امیر المؤمنین و در زینت طاهرین
 ایشان صلوات الله و سلامه علیهم و در مذمت قریش و فضایل
 و قبایل ایشان و بعضی در مذمت ثلثه لعنهم الله بوده از اعمام
 ملعون بیرون کرده است و قلیلی از علما میگویند قرآن همین است
 چیزی بیرون زفته و بعضی از علما قرآن از پایه از این میدانند و
 میگویند آیات قرآن دو مثل این و بیشتر بوده از آنچه حال در میان
 است و در اکثر آیات اسم امیر المؤمنین و اولاد ایشان صلوات الله
 علیهم صریحاً بوده که از اعمام ملعون بیرون کرده و چند پایه
 صریح مذمت خلفای ثلثه بوده مثل این *بِالْبَقِيَّةِ لَمْ نَتَّخِذْ أَبَانِكَ*
خَلِيلًا که الحال فلانا خلیلا است و مشهور است که در این پایه
 اسم ابابکر لعنه الله بوده است و بعد از آنکه عثمان ملعون از هم
 و آیات مصاحف جامع کرد و غلامان خود را بمدینه فرستاد
 قریب بچهل هزار قرآن بود همه را فرمود سوختند و هفت قرن

نوشت بترتیبی که خالص است و میان آنها را امام میگویند پس
 مردمان از روی انقرا آنها نویسانند و از نفس هر کس از روملا
 فتح الله رحمة الله علیهما بعضی از آیات در دیده عثمان ملعون
 و در سوره از سوره قرآنی از مصحف عبد الله ابن مسعود نوشته
 بودند این فقیر در این رساله بیان مینماید *سورة التورین*
سنة وثلاثين اية *بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ*
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِالْتَّوْرِينَ الَّذِينَ أَنزَلْنَا هَٰذَا مِنَّا
 عَلَىٰ كُمُ الْآيَاتِ وَنَحْيَا نَاكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ تَوْرَانِ
 بَعْضُهُمَا مِنْ بَعْضٍ وَأَنَا إِلَٰهُكُمْ الْعَلِيمُ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْفُونَ
 بَعْدَ مَا عَاهَدُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ فِي الذَّنْبِ أَلَهُمْ جَنَاتُ النَّعِيمِ وَالَّذِينَ
 يَكْفُرُونَ مِنْ بَعْدِ مَا آمَنُوا بِقَضِيَّتِهِمْ مِثْقَالُ حَبَّةٍ
 غَائِبَةٍ مِنَ الرُّسُولِ يُقَذَّفُونَ فِي الْحَبِيمِ ظَلُّوا أَنْفُسَهُمْ وَ
 عَصَوْا الْوَحْيَ أُولَٰئِكَ يُسْقَوْنَ مِنْ جَحِيمٍ إِنَّ اللَّهَ الَّذِي
 نَزَّلَ التَّوْرَاتِ وَالْإِنْجِيلَ بِمَا شَاءَ وَأَصْطَفَىٰ مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَ
 الرُّسُلِ وَجَعَلَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أُولَٰئِكَ فِي خَلْقِهِ يَفْعَلُ
 مَا يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ يَرْسِلُهُمْ فَاخْذُتْهُمْ بِمَكْرِهِمْ إِنَّ أَخْذِي شَدِيدٌ أَلَيْسَ

الله اهلك عاداً واثمود بما كسبوا وجعلهم لهم تذكرة
افلاسقون وفرعون لما طغى على موسى واخيه
هرون اغرقناه ومن تبعه اجمعين ليكون لکم
ایة وان اکثرهم فاسقون ان الله یجمعهم فی يوم
الحشر فلا یتطعنون الجواب حين یسألون ان النجم
ما وناهم وان الله علیم حلیم یا ایها الرسول بلغ انذاری
منوف یعلمون قد خیر الذین کانوا عن الایة وحکمتی
معرضین مثل الذین یوفون بعهدک انی اجریم
جثات النعیم ان الله لذو مغفرة واجرم عظیم وان
علی الامن المتقین وانا لنوفیه حقه يوم الدين
وما نحن عن ظلمه یغافلین ونکریمه علی اهلک
اجمعین فان ذریسته لهم الصابرون وان عدوهم
امام المجرمین قل للذین کفروا من بعد ما امنوا
طلبتم ذیئة النجوة الذیة واستجلمت بها ونسیت
ما وعدکم الله ورسوله ونقضتم العهود من بعد
توکیدها وقد ضربنا لکم الامثال من قبل لعلکم
تتقون یا ایها الرسول قد اترکنا الیک اباب

بیتات فیها من یوفیه مؤمناً ومن یتوله من بعدک
ویطهر من الظلم فاعرض عنهم انهم معرضون وانا لهم
مخضرون فی يوم لا یغنی عنهم شیان ولا هم یرحمون
انهم فی جهنم مقاماً عنه لا یعدلون فبیح بحد ربک
وکن مع الشاکیین ولقد ارسلنا موسی وهرون
فغوا علی هرون لما استخلف ضبر حیل فجعلنا
منهم القردة والخنازیر ولعناهم الی يوم یبعثون
فاصبر فوف یتیون ولقد اتیناک الحکم والذین من
قبلک من المرسلین وجعلنا لک منهم وصیاً علیم
یرجعون ومن یتول عن امری فان مرجعه الی جهنم
فلتتمتع بکفره قليلاً فلا یسلن عن الشاکین یا ایها
الرسول جعلنا لک فی اعناق الذین امنوا عهداً فخذ
وکن من الشاکین ان علیاً قاناً باللیل قد
یحدرا الاخرة ویرجوا ثواب رحمة ربیه قل هل یتوی
الذین ظلموا والذین ظلموا وهم یعدان یعلمون سجد
الاعلال فی اعناقهم وهم علی اعمالهم یندمون انما
بشرناک بذریسته الصالحین واینها لا یرحمهم لا یخلفون

فَعَلَيْكَ مِنِّي صَلَوةٌ وَرَحْمَةٌ أَحِبَّاءُ وَأَمَّا أَنَا فَيَوْمَ يُعْتَوْنَ وَعَلَى الَّذِينَ يَبْغُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَذَابُ اللَّهِ عَلَيْهِمُ إِثْمُهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوَاءٍ خَائِرَتِ وَعَلَى الَّذِينَ سَلَكَوا مَسْلَكَهُمْ مِنِّي رَحْمَةٌ وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ آمِنُونَ فَإِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

سورة الزلزال بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ **سبع آيات وهي مكتة**

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِالْجَنَّةِ وَبِالْوَلِيِّ الَّذِينَ بَعَثْنَا هُمَا دَهْدِيَانِكُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ نَبِيٌّ وَوَلِيٌّ بَعْضُهُمَا مِنْ بَعْضٍ وَأَنَا الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ لَهُمْ جَنَاتُ النَّعِيمِ فَالَّذِينَ إِذَا تَلَّكْتُمْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا وَكُنَّا بِآيَاتِنَا مُكَذِّبِينَ إِنَّ لَهُمْ فِي جَهَنَّمَ مَقَامٌ عَظِيمٌ وَإِذَا نُودِيَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَنْ الصَّالُونَ الْمُكَذِّبُونَ لِلرُّسُلَيْنِ مَا خَلَقْنَاهُمْ الْمُرْسَلُونَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كُنَّا اللَّهُ لِنُظِرَهُمْ إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَعَلَى مِنَ الشَّاهِدِينَ **في سورة المائدة**

يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ فِي شَأْنٍ عَلَيَّ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ

التَّائِبِينَ **في الزلزال** إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ لِلْعِبَادِ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ **في سورة الشعراء** وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا إِلَّا مُحَمَّدًا أَيُّ مَنْقَلَبٍ يُقَالُونَ **في النساء** أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ وَإِلْمًا الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا **في الصافات** وَيَقُولُونَ إِنَّمَا مَسْئُولُونَ فِي وَلَا يَرَى عَلَى إِبْرَاهِيمَ ظَالِمٌ مَا لَكُمْ لَا تَنصَرُونَ **في النجم** فَأَمَّا نَذِيرٌ بِكَ فَإِنَّا سَتَجِدُونَ مِنْهُمْ يَحْيَى ابْنَ زَيْدٍ ظَالِمٌ فِي طَهٍّ وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ كَلِمَاتٍ فِي مَجْدٍ وَعَلَى دَفَاطِلَةٍ وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ وَالْبَيْتُ مِنْ ذُرِّيَةِ الْحَسَنِ نَبِيٌّ وَلَمْ يَجِدْ لَهُ عَزْمًا **في الحج** فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ فِي عِلِّيٍّ لَيْلَةَ الْمِعْرَاجِ مَا أَوْحَى **آية الكرسي** اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَنَعَتِ الشَّرْحُ غَالِمُ الْغَيْبِ وَالتَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِلَى آخِرِ آيَةِ **في الأحزاب** وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ بَعْلَى ابْنِ زَيْدٍ ظَالِمٌ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا **في فم البكر** بِالْبَيْتِ لَمْ يَأْخُذْ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا وَجُونَ أَنْ مَلْعُونَ فَاجِرٌ أَخْرَافُ آيَاتٍ قُرْآنٍ أَمُودٍ مُفْتَبَرٍ غَامِدٍ وَعِلْمَايَ ابْنَانِ وَنَاصِبِيَانِ وَكَثَرُ فِي اسْلَامِ ابْنِ قُرَيْشٍ كَهْ دَرْمِيَانِ اسْتِ بَارِ آيَاتِ ابْنِ بَرَايِ خُودِ

تفسیر کردند و معنیها قرار دادند و هر یک بطریق خوانند و الفا
و اعراب از تفسیر بسیار دادند و بر عالم متدبر ظاهر است که چه باقران
کردند و معلوم نمیشود که نزول قرآن بقرابت کدام قاری نازل شده
و بجه طریق آیات از ادراک ای اسلام خوانده اند و سوره حمد را از آن
جمله شنویدی و مطوعی حسن بصر که از علمای عامه و امام اهل
موقوف اند چنین خوانده اند و علی هذا القیاس به بیند که چه کرده اند
قراوت شانه محمد الله رب العالمین الرحمن الرحیم ملائکة يوم الدين
هيا لك تعبد و قبالك تسعان ترشد تسبیل المسقیم بسم الله
انتم علیهم یومئذ الغضب علیهم ولا ضالین **غزوات** انحضرت
از باب سپردن تواضع و علمای خاصه و عامه گفته اند که جمیع غزوات
و جهاد انحضرت با کفار بیت و شر غزوه میباشد **اول غزوه**
ابو اذان دهی است در حوالی مدینه مشرف است **دوم غزوه** بوات
سیم عشره چهارم غزوه بدر اونی و بدر نام چاهی است مابین
الحرمین **پنجم غزوه** بدر کبری و این جنگ در هفتم ماه مبارک
رمضان واقع شد و عسکر ظفر اثر انحضرت سیصد و سیزده نفر
بودند و شتر و بک اسب داشتند و اکثر پیاده و بعضی پاره نه
بودند و طعام ایشان بیشتر سوس از جو و خرما و پوسیده بود

و در این جنگ هفتاد نفر از صنادید قریش و شایعین ایشان کشته
شد مثل ابو جهل عین و عتب و شیه و هفتاد نفر از علمای عظمای
انقوم اسپر شدند مثل عباس بن عبد المطلب و عقبیل بن ابی طالب
در این جنگ خدا تعالی جبرئیل را با جمیع ملائکه عظام بمده انحضرت
فرستاده بر اسبان باقی سوار بودند که اکثر کفار ایشان را میزدند
و دست طحله در این جنگ شل شد و سعد معاذ نیز دست او مجروح
شد **ششم غزوه** بنی سلیم **هفتم غزوه** سویق بود بعد از آن غزوه
ذی امر **هشتم غزوه** احد و عسکر فیروزیه اثر انحضرت در این جنگ
هفتصد نفر بودند و سردار لشکر شقاوت اثر کفار ابوسفیان ملعون
بود و هند ذابنه زوجه او نیز همراه بود و در این حرب رباعیات رسول
خدا بضرر سنت عتب بن ابی وقاص ملعون شکسته شد و جنگ
اسد الله حمزه و خواتع عنه یا هفتاد نفر از صحابه کرام شهید شدند
لشکر اسلام کرختند و بمده بنه رفتند بخوی که ابی بکر و عمر و عثمان لعنهم
الله بعد از سه روز از خوانه بیرون آمدند و امیر المؤمنین علیه السلام
و السلام بر سر حضرت رسالت ایستاده بود و با کفار جنگ میکردند
و در آخر ابوسفیان ملعون منفرم شد پس بعد از آن غزوه بخران و **نهم غزوه**
پس غزوه اسد پس غزوه بنی خضیر بود پس غزوه ذات الرقاع پس غزوه

٢٤
 ثم تكلم بكلمة خفيفة على فقلت لابي ما قال قال كلهم من قرئش
الثابع وفي اخرى لا يزال في الاسلام عزير الى اثني عشر خليفة ثم تكلم بكلمة
 خفيفة على فقلت لابي ما قال قال كلهم من قرئش **الثامن** وفي اخرى لا
 يزال الاسلام عزير الى اثني عشر خليفة ثم ذكر مثله **التاسع** وفي رواية
 الترمذي قال قال النبي يكون بعدى اثنا عشر امرا ثم ذكر مثله
العاشر وفي رواية ابي داود قال سمعت رسول الله صلى الله عليه
 وآله يقول هذا الدين قائما حتى يكون عليكم اثني عشر خليفة مجتمع
 عليه فسمعت كلاما من النبي لم افهمه فقلت لابي ما يقول قال كلهم
 من قرئش **الحادي عشر** وفي اخرى لا يزال هذا الدين عزير الى اثني عشر
 خليفة قال فكثر الناس وضجوا ثم قال كلمة خفيفة **الثاني عشر** وما ذكرته
 من اذعان الناس بكالات الائمة عليهم السلام يدل عليه الاستشهاد
 في اللسان والقل في الكتب ما نقله من فضل ابن روضيهان وما
 ذكرته ابن الجوزي في مقام تعداد الفاضل الذي كان بين بني هاشم
 وبني امية الذي بعد من قرئش ومن غيرهم ما بعده الطالون عشرة
 في شق كل واحد منهم عالم زاهد ناسك شجاع ظاهر ناك فمنهم
 خلفاء ومنهم مشغون ابن ابن ابن هكذا الى عشرين وهم الحسن ابن علي
 ابن محمد بن علي بن موسى بن جعفر بن محمد بن علي بن الحسين بن علي بن
 ابي طالب

ابي طالب صلوات الله عليهم اجمعين وهذا لم يتفق لبيت من
 بيوت العرب ولا من بيوت النجاشي وبخاري ودرجوا اخر صحيح ولم
 يند سند وابو داود در مسند خود با سائيند مختلفه اين احاديث
 وروايت نموده اند واكثر سنيان چون علماي ندارند قائلند كه
 مراد از ایشان ائمه اثني عشر طاعت راضيه اند و با جمعي از فضلا
 ماوراء النهر و انتمندان بخاري و ابن زمان فقيرا صحبت
 مباحثات واقعه شد و از ایشان پرسيدم كه اين خلفاي دوازده
 کدامند گفتند همين دوازده امام شما اند و هر كه انكار ایشان كند
 كافراست و خود نيز گفتند كه اگر خلفاي اربعه را بگوئيم ایشان صاحب
 ندارند و اگر خلفاي بني عباس و بني اميه را بگوئيم ایشان اصغاف
 اين عددند و چون كسي ایشان را خليفة خدا و رسول تواند گفت باني
 ظلمها و ستمها كه از ایشان و متابعان ایشان صادر شده و تا
 الحمد لله رب العالمين جمعي از ایشان مؤمن و شيعه حضرات ائمه
 اثني عشر صلوات الله عليهم اجمعين شده اند و الله بهدي من
 يشاء الى صراط مستقيم وقد فرغت من تسويد هذه الرسالة العجا
 مع و فور الاستغفار و تخلخل الاعمال على سبيل الاستحجال في مشهد
 امام المؤمنين و مولى المسلمين و بضعة سيد المرسلين على ابن موسى

الرضا عليهم الصلوة والسلام في اواخر شهر ربيع الحرام سنة خمس
وسبعين بعد الالف وكتب به شاه الفانية البالبة المذنب الخاسر
ابن محمد تقي محمد باقر عفي عنها وقد اتفق مخربها في عشر الاخر من الشهر
المقدم على الشهر الاخر من السنة الرابعة من العشر الشادس من المائذ الشا
من الالف الثاني وانا العبد الامير محمد محسن الخادم ابن محمد الفاضل غفر
لها اللهم اغفر له ولوالديه وللمسلمين
لى بحق محمد وآله الطاهرين

وفضایح البیان بود و در اعظام ملعون سپردن کرد و در کلمات که مشخس ذبیح البیان
بر کجا ظاهر بود و عثمان ملعون به زانکه از جمله لایات قرآن احسب کرده تا علان او بعد
در ستادند و یک چهل هزار بود و بلامرکز و ناخوشند و حق قرآن شد به زبانی که حالت
در بیان آن قرآن را امام میگوید و مردمان از روی آن سزاها را بسیار بدند و در نظر کار
و علامت است علیه الرحمه شرح بعضی از آیات در وید عثمان ملعون و در سوره از سوره انی از
صحف عبد الله بن مسعود و رضی الله عنه و شرح این فقره نیز در سوره ابراهیمی نامه سوره الزمر
بسم الله الرحمن الرحیم یا ایت الله انما امروا من المورین انزلنا بها نبلا ان علیکم آیاتی
و تجدوا انکم عذاب یومئذیم و نورا ان یضئها من بعض انما التمس علیکم ان الدین یؤتی فیها
و در سوره فی الاحزاب التسمیم و الذین یكفرون من بعد ما امنوا یخسفون فی الارض و ما عهدتم الذین
یقفون فی الحجیم ان الذین ظلموا انفسهم یخسفوا فی الارض و ما عهدتم الذین
لا نور السموات و الارض ما شاء و اصطفی من الملائکه و الرسل جعل من المؤمنین اولیاء
من خلقه یفعل ما یشاء لا اله الا هو الرحمن الرحیم قد مر الذین فی علیهم فاحذروهم
علیکم ان اخذتم فی الیم انکم عا و اذموا و اما کسر او جعلتم لهم ذکر و افلا تعقون
و در حوقل ما فی برسی و اخیر و ان غرقه و من نعمه متبیین لیکون لهم ایه و ان اکثرهم قاطن
ان الذین یحسبون انهم لا یسقطون القول من سبیلون ان الحجیم ما و انهم

لهم

المنهم

الله علیکم حکیم یا ایت الله الرسل یبلغ انما یقری قلوبهم قد خیر الذین کانوا فی ابان و حکمی مؤمنون
مثل الذین یؤمنون بعد کما فی اخرهم جنات التسمیم ان الله لا یغفر الذنوب و اعظمهم و ان علیکم
التقوی و انما التمس من ربهم الذین و ما یحسب علیهم فی انفسهم و انما علیکم انکم انفسکم
فان ذریعکم الهی و ان الله قد و هم انما المجرمین علی الذین کفروا انما امروا انفسهم
الجراد الذی یأخذ منکم ما و انکم الله و انکم انفسکم العهود من بعد انکم و قد مرنا
لکم الامثال من قبل لعلکم تتقون یا ایت الله الرسل قد انزلنا الیک اثبات فیها من قد مرنا
و من یؤثر فیهم لعلکم یحذرون الظلم فاعلموا انهم یؤمنون و اما لهم محضون فی یوم لا ینفع
سعدا لا ینفعهم و اما لهم فی جهنم مقام لا ینفعون فیحسب عذابکم و کن من السابین
و لقد ارسلنا نوحا و هودا و یونس علی نوح و یونس علی نوح و یونس علی نوح و یونس علی نوح
و انما هم الی یوم یبعثون فاصبر صوف یموتون و لقد انزلنا الیک من قبلک من الرسل
و جعلنا لک منهم رخصا لعلکم ترجعون و من یؤثر عن امری فان مرجعه الی حیم فلیطمع منکم
فلیعلموا انهم یسئلون عن الناکثین یا ایت الله الرسل جعلنا لک فی افغان الذین امنوا و اخذنا
و کن من الشاکرین ان علینا فاما بالاسل و ساعد یحذروا و بر جرات و بر جرات
فی سبوی الذین یظلمون و الذین یظلمون و الذین یظلمون و الذین یظلمون و الذین یظلمون
ما و ان انما یسئلون انما یسئلون انما یسئلون انما یسئلون انما یسئلون انما یسئلون

علي بن الحسين

پس خود احمد

Handwritten marginal note in the top right corner, possibly indicating a page or chapter reference.

باز در بعد از آن

غایب می شود و درین مدت مدید می پاید پدید شود و می پاید که انچه در غایت
 و اگر زن و میوه و بایست کسی او را به چینه و آب است که شفا قایل به که پس
 کسی از بیکان و بدان در دنیا و غیر دنیا زن و اند و عمرهای طویل زیاده و از
 چهار هزار سال و چهار سال دارند **پس حضرت عمر** طویل داشته باشند
 و خداوند عالم بایان قادر است که او را زن و اند و در سبب و بر ظاهر
 بحسب مصالح چیده است که خداوند عالم می داند و پس که خود می بیند اند و اند
 کسی که زن و است حضرت عیسی است که در آسمان چهارم می باشد و حضرت
 ادریس علیه است در بهشت است و دیگر حضرت حضرت است که زن و است
 و در میان آنها باشد و منافران و را و کم که دکانا دلالت می کند و دیگر حضرت
 الیاس که زن و است در دریا بار می کشد و دیگر رجال الغیب است ایشان
 جمل نفرند که در دور جهان بگردند هر کدام که می بینند و بگریختن می شود
 و بجای او می نشیند و هر یک عمرهای بسیار دارند و از بهر آن جهان رجاء
 می نمایند و صبر است که زن و است و حمار و جالست که شفا قایل به که زن و
 در دریا می شیرستان جزیره است در اینجا می باشد که شصت فرسخ در شصت
 فرسخ طول و عرض آن جزیره است و هر روز خدا تعالی آن جزیره را غرق

باز

العمود من بعد توكلها وقد صرنا لكم الامثال من قبل فيها
 لعالم تهنئون يا ايها الذين الرسل قد اتينا اليك ايات بينا
 فيها من يتوكله مؤمنا ومن يتوكله من بعدك يطهرون الظلم فاعز
 عنهم انهم معرضون وانا لهم محضرون في يوم لا يغني عنهم شيئا ولا
 لا ينفعهم برحمتهم ان لهم في جهنم مقاما عنه لا يعترفون فسيح محمد ربك
 وكن من الساجدين ولقد ارسلنا موسى وهارون بنعي هرون
 لما اختلف فيه جليل فجعلناهم القرية والخازين ولعناهم
 الى يوم يبعثون فاصبر فسوف يفتنون ولقد بينا لك الحكم
 الذين من قبل من المسلمين وجعلنا لك منهم وصيا لعالمهم
 ترجعون من يقول عن امر فلان موجه الى جهنم فليمتنع بكفره
 قليلا فلا يسئل عن التاكثين ما اتيها الرسل جعلنا لك في
 اعناق الذين آمنوا عهدا فخذوه وكن من التاكرين ان علينا
 قاتنا بالليل والنهار فخذوا الاخرة ويحذرنا من خذلنا
 قل هل ينوي الذين ظلموه وهم بعد لبى يعلمون سيجعل الاعلا

في اعناقهم

في اعناقهم وهم على اعمالهم نادون انا بشرناك بذنوبه
 الصالحين وانتم لا تؤمنوا لا يخلفون فعليهم متى صلوات رحمة
 احياء وامواتنا في يوم يبعثون وعلى الذين يبعثون عليهم من بعد
 ذلك غضب الله عليهم انهم كانوا قوما سوء خاسرون
 وعلى الذين سلكوا مسلكهم متى رحمة وهم في الغفوات
 وان الله لذو فضل على العالمين **سورة الاحقاف** لم اسم الله الرحمن الرحيم
 ما اعاد الله امر امنوا امنوا بالنبى ويا الولي للذين بعثناهم
 يهديناكم الى صراط مستقيم نبى وولى بعضهما من بعض فاعلم
 الحنبر ان الذين يوفون بعهدا لله لهم جبات النعيم الذين
 اذا نلت عليهم اياتنا كانوا اياتنا مكذبين ان لهم جهنم مقام
 عظيم اذا نودي لهم يوم القيمة ابن الضالون المكذبون الذين
 خلفهم المرسلون الا بالحق وما كان الله لينظرهم الى اجل
 قريب وسيح محمد ربك وعلى من الشاهدين **سورة الاحقاف** يا ايها
 الرسول بلغ ما اتوك الباك من ربك في شأن على

سورة الاحقاف

في الاية

وان لم تفعل فما بلغت رسالته والله يعصمك من الناس
في اربعة اتمانت من العباد وعلى اكل يوم هاد في الشرا
وسيعلم الذين ظلموا انهم يرجعون **في ان**
يحدون الناس على ما اتم الله من فضله فقد اتيناك
الابراهيم وال محمد الكتاب والحكمة واتيناهم ملكا عظيما
في انهم مسؤولون في ولايت علي ابن ابي طالب
ما لكم لا تنصرون **في الزمر** فاما نذهبنا بك فاما مناهم
منتقمون بعلي ابن ابي طالب **في** ولقد عهدنا الى ادم من
قبل كلمات في محب وعلى وفاطمة والحسن والحسين ولشعة
من ذر بنه الحسين فلتني فكن تجد له عزما **في اجم**
فاوحى الى عبده على اللبنة المعراج ما اوحى **في اجم**
الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له ما في السموات
والارض وما بينهما وما تحت الثرى عالم الغيب والشهادة هو الرحمن
الرحيم من ذا الذي يشفع **في الاطراف** وكفى بالله الوهاب المتعال بعلي

الكرسي

الى طالب

الي طالب وكان الله قويا عزيزا چون آن ملعون اخلاف ايات قرآن نمودن
عنه وعبد ايش و صهيان واكثر فرق اسلام اين قرايكه در ميان است باز
از ايات آل را براي خود تفسير كند و معنيها قرد و داند و هر يك بطريق خوانده
و اعراب آل را تغيير سپرد و داند و بر علم متد بر خط هر است كه چه با قرآن
كردند و معلوم شد كه نزول قرآن كدام صراحت قاري نازل شده است
از آنجمله سوره حمد را حسن بصری و شبرودی و مطهر در قرآن چنان خوانده اند
و عني هذا تفهيم پس پند كه چكه اند الحمد لله شافقه الحمد لله وبالعباد
الوجوه الوجوه ملاك يهدم الدين هيثاك بعد و قيا لك استيعاب
تشد اسبيل المستقيم سبيل الذين بعثت عليهم علمهم علم المعقول
علمهم و لا انشا الله غنوات آن حضرت مفسرين خاصه و عامه
در رواه حديث دار با سير و نواريخ كنه و جمع غزوات و جهاد و ادراكها
ميت شش غزوه بود اول غزوه الود بود و عجم غزوه بود و سيم
غزوه عشرين چهارم غزوه بدر اول و عجم غزوه بدر كبرى و درين حركت كلفه
از آل حضرت بعد و سيزده بودند و دوشته ديگر در شش و طعم ايش

